НА ТЛІ ЖОРСТОКОЇ ДІЙСНОСТИ.

(Кореспонденція Ю. Тютюника з Рад. України.)

(Продовження.)

III.

Сталася знаменна подія, грім з ясного неба на голову філістрів політики. — Буржуазну Польщу "заатаковано" з тої сторони, звідкіля ніхто тої атаки не сподівався. Пенлеве, Еріо й инші "знаменитости" Франції підписали не менш знаменитий протест проти білого терору в Польщі. Богомільне й атеїстичне міщанство цілого світу плескало в долоні, "іграша" і "скакаша" й заповідало нову еру демократичного лібералізму й пацифізму. Найширші кола безкритичної читаючої юрби, повірили в щирість того протесту і... у розум газетярських трибунів. Міщанська юрба нічого не памятає Вона не аналізує. Вона відчуває та й тільки.

Чому раптом заговорили ліонський міщанин Еріо і колеґа старого Клеманса п. Пенлеве? Чому ліберальний жест прийняв світ, і, головне, західно-українське міщанство за щиру монету? Які підстави?

Той самий Пенлеве, що року 1918-19 озброїв армію Галера й спішно привіз її під мури Львова, протестує проти білого терору Польщі, проти насильств над національними меншостями. Що сталося з ним? Припустити-би, що стала йому осоружною відроджена шляхетська Польща... Але-ж не можна ніяк забути, що Пенлеве озброїв найреакційнішого ґенерала Галера... й нині реалізує позички Польщі на озброєння й будівлю військової промисловости. Припустити-би, що ними опанували почутя людяности. Так є в памяти "табори смерти" в яких згинули десятки тисяч Галичан, не зворушуючи зовсім п.п. Еріо і Пенлеве. Та й знов таки в їхній політиці відносно комуністів Франції не спостерігається манілівського лібералізму. Припустити-би, що ті пани є звичайними дурнями, які самі не відали, що творили, значить ризикувати самому на собі виправдати тую останню назву, бо паризька біржа дурнів не тримає своїми приказчиками.

Треба памятати, що в політиці, не аби-яка доля належиться часові. І коли пригадати час оголошення французького протесту, то не тяжко помітити , що в індивідуальному життю протестантів той час кермував усіми їхніми чинами. Тож то був час, коли перемога "лівого бльоку" на виборах вже була зясованою, тоб-то ціла оказія трапилась тоді, як Пенлеве й Еріо вже опанували політичною ситуацією у Франції, коли власне до їх рук приходили ключі французької політики, а разом з тим і доля "незалежної" шляхетської Польщі.

Як раз у той час вони мали змогу покликати до себе правительство Польщі (чи польського посла) й чемненько та тихенько **наказати Варшаві** припинити терор. Вони не зробили останього, бо інтереси французької (і польської) політики вимагали голосного протесту, ліберального натякання.

Сучасники мали нагоду спостерігати один із найяскравіших і найхарактерніших моментів імперіялістичної політики. Сучасна Франція в ролі захистника пригноблених — парадокс, над яким треба було спинитися людській душі. І коли той парадокс не викликав навіть здивовання в колах західно-українського міщанства, — то причини того треба шукати в досконалому розумінню п.п. Еріо і Пенлеве людської глупоти. Після "Протесту" до Парижа вирушили делеґації. На якийсь час усі забули про "власні" сили й про те, що на Сході істнує, росте й розвивається держава українського народу — Українська Соціялістична Радянська Республіка. Мета протесту здійснена. Зрозуміло, що західно-українським масам ніхто не поставить у вину вчинків п.п. Бачинських, Васильчуків Ільків та инших.

(Далі буде).

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ЯК Я ЇЇ РОЗУМІЮ.

Думая я, що не буду про це говорити, а таки треба. Конче треба. Обовязково. Може й не до ладу, не так як другі, а все-ж таки скажу, як я її розумію.

Було це підчас з'їзду Т.У.Р.-Ф.Д. у Вінніпеґу. Тамошні театро-студійці ставили, вже по раз другий, "Родину Щіткарів".

— "Ну, щож ви думаєте про наших "щіткарів"? Чув, що також колись цікавилися мистецтвом? — питає мене автор драми, тов. Ірчан.

Що я тоді на це (таке на перший погляд просте питання) відповів та й чи взагалі відповів що небудь, не тямлю. Знаю, що щось говорив, але не зовсім, як треба було. Мені видалось, а то й зараз думаю, що автор хотів не це спитати. Я-ж чув, як по представленню кількох товаришів завзято осуджували мене за те, що підчас представлення не плакав. Ані крихіточки жалю немає! Як камінь! От тобі звір!...

Через те власне, коли почув я зпит автора, зараз перевів його на "популярну мову": "чому пе плакав, звірюко?" Ну і під таким впливом таких думок, не міг річево відповісти. А воно страх хочеться! Може таки й цікаво було-б авторові дізнатись про це. Тож постараюсь відповісти.

І якби це так висказати? Гарна, чудова, зворушаюча до глибини душі і проче. Але-ж Ти, товаришу, таких машинальних похвал мав цілі жмені! Дивуюсь, що Ти не захворів від них.

Та Тобі цікаво, чому я "і не скривився", "колись цікавився", а зараз перемінився в нечулу мумію.

Що-ж, цікавився колись, то правда, та тільки мистецтвом театральним, а ось від якогось часу почав дещо приглядатись до мистецтва життя. Вже і "проб" декілька відбув. Не стільки, що Ти дорогий товаришу, але все-ж таки відбув...

І якраз це мистецтво життя, навчило мене дечого кращого, чим плач. Я, що правда, і плакати вмію. Казали люде, що як я тільки вродився, то вже вмів плакати. Значить, ще перед тим цеї штуки якось вспів навчитись. А зараз я сміюся. Регочусь до безтями у вічі холодній дійсності. Але цего вже навчився опісля — "на пробах"...

"Родина Щткарів", це не одна одніська родина, над якою "припадково" якийсь там божий помазанник допустився злочину. Це ціла робітнича кляса. Вона-ж темна: одні родились темними, а других темними зроблено, при помочі ріжних "газів". Її обкрадають, визискують, знущаються над нею. А вона в своїй темноті нічого не знаючи, з дитячою наївністю паде жертвами пяних Бобів, та їхніх здичавілих колеґ. А тих молоденьких Ев, скільки їх паде в ці смертельні сіти? Вони мріють про життя, про кохання, про милого, а кінчать...

Та в "Родині щіткарів" — робітників, родяться Івасі. Очі, якими вся родина дивиться на світ. І Вони, ці Івасі, тільки що починають народжуватися, мужніти і сліпа родина починає відчувати їхну присутність, та йти за ними. Починає прагнути світла...

Тільки не вся вона ще здібна, не вся готова йти на зустріч сонцеві. Ти-ж сам товаришу, авторе, сказав словами Невідомого: "Ви ще не попухлі з голоду, умієте тільки плакати, слинити, а боротись ви не вмієте"... ("Безробітні").

І це така правда, яку міг зрозуміти тільки той, що має очі, **наш Івась.**

Ось дивлючись на цей живий образ свого власного життя, образ, від якого кров застигає в жилах людини, —плачемо. Так, так, плачемо. Та здається і не зараз перестанемо плакати. Плачемо, мов безпорадні, немічні діти, мов ті щенята. Та ще й дивуємося, як може хтось неплакати. Це-ж так легко, так легесенько, що ну! Тільки скриви коралеві устонька, схили жалібненько головку на плече, та й по всьому. Сльозоньки так і котяться шнурочком. Ну, ми і розговорились про дітей. А де-ж люде? Дорослі, сильні, рішучі люде? Деж ті що сміються? Де? Немає їх в нас. Не народились ще.

Коли-б то пак та плачем можна що небудь здобути, ми-б цілий світ залили слізми. Але ні! Доки ми плакатимемо, жалітись, доти пані Боби і їхні колеґи пересичені життєвими роскошами, реготатимуть над нами. Зарегочемось ми — вони зараз втихнуть. Тільки тяжкий чобіт робітника зможе заткати ситу морду пяного пана. Наш плач, мольби, жалі, тільки успокоюють панські нерви.

Ось так я розумів "Родину Щіткарів", та тому й не плакав.

Б—ич.

Примітка. — Ще в рукописі переданій мені редакцією "У.Р.В." перечитав я цей допис т. Б—ича і вповні погоджуюся з його поглядом на зміст моєї драми, але з одним застереженням: пишучи "Родину щіткарів"., я рішуче не мав на меті викликувати в глядачів сльози. Дав я тільки **правду** недавніх днів робітництва і від кожного глядача з'окрема залежить, чи буде він плакати, чи ні. Для прикладу хоч-би таке: відчас вистави плакали теж й виконавці роль на сцені, **крім мене.** Я не міг плакати. Таке було і між глядачами. Одні плакали, инші стискали зуби, ще инші спокійно слідкували за діями, а були й такі, що добре виспалися. (Вправді тільки один такий, якого, як сам казав — "мистецтво вколисує до сну".) Тому думка т. Б—ича, що нібито автор хотів довідатися, чому він (звірюка!?) не плакав, дуже помилкова і для мене особисто надто неприємна. Так вузко на оцінку драми я не дивлюся і як видко, т. Б—ич рішуче зле зрозумів моє питання поставлене йому по товариськи після вистави.

Як я вже вище згадав, вповні погоджуюся з поглядом т. Б—ича на зміст моєї драми. Однак його слова про плач по моїй думці помилкові. Є ріжні плачі, як й ріжні сміхи. Плач в мякшого нервами глядача підчас вистави "Родина щіткарів" не є плачем безрадности, а плачем, що родить завзяття й непоборне бажання здійснення думок сина щіткарів **нашого Івася.**

Та це не значить, що я "аґітую" за плачем. О, ні! Мені хочеться тільки сказати, що даремно т. Б—ич почувається ніби винуватим перед нашими товаришами, що він не плакав підчас вистави. Кожний по свойому вміє сміятися, плакати, боліти і радіти.

М. Ірчан.

З РОБІТНИЧОГО ЖИТТЯ В ТРЕЙЛ, Б. К.

Прибувши недавно до Трейл, я приглянувся, в яких обставинах живе місцеве робітництво і що воно думає про будучність. Довідався я також до смелтри, де по більшій части працюють місцеві робітники, бо крім цеї роботи, другої роботи тут немає. Юнії тут нема і компанія її боїться як вогню. Робітники працюють по 8 годин на день. Платня далеко не відповідає за їхню працю. Робітник дістає $2.75 на день реґулярної платні, — але крім цього компанія платить так званий бонус, з котрим денна платня виносить $5.00. Цей бонус компанія знижує коли їй захочеться. Тут була колись юнія, однак в 1917 році вона була розбита самими її лідерами. В 1918 р. знову почала орґанізуватись О.В.Ю. та і ця в 1921 р. зістала розбита і від тої пори тут ніхто ще не пробував орґанізувати місцевих робітників, хотяй їх тут працює около 1,600 осіб. А можна було-б дещо зробити в цьому напрямку, бо серед робітників невдоволення, лише треба тут роброго орґанізатора. Українських робітників є тут около 200. До цеї пори тут було Товариство "Самообразовання". Тепер з'орґанізовано відділ Р.З.Т., до якого на разі вписалося 11 членів. Зорґнізовано теж відділ У.С. К.П.К., до якого вписалося 14 членів. Одним словом, робота почалась повним ходом. Як-що товариші і дальше будуть працювати з таким запалом, в якім я їх лишив, то я вірю, що в скорім часі товариші в Трейл зможуть мати свій власний будинок на зібрання.

Тож до праці, товариші. Ви ступили на правильний шлях. Лупайте скалу темноти, промощуйте дорогу правді і справедливості.

Хай жиє робітнича солідарність!

Ваш знакомий,

Г. Бодяк.

ЯКИМ ПОВИНЕН БУТИ КОЖНИЙ КОМУНІСТ.

Саскатун, Саск.

Пишучи ці рядки під таким заголовком, я не думаю когось учити, або комусь докоряти, але хочу сказати, щоб ми не кликали себе на словах комуністами, коли не є ними на ділі, але щоби ми були і на ділі комуністами в повнім значінню того слова. Найголовніше в партії, по моїй думці, і знаю, що кожний комуніст з цим згодиться, це партійна дисципліна. Вона є найважнішим чинником в партії. Комуністична Партія під проводом свого ґенерального штабу, Комуністичного Інтернаціоналу, роспустила своє коріння по цілому світі, між робітництвом і селянством. Маємо ми компартію і в Канаді. Правда, невелика вона числом, але в такім разі повинна бути славна хоч якістю своїх членів. І на ту якість членів компартії ми повинні звертати більше уваги. Ми, як комуністи, ніколи і ні перед ким не криємось зі своїми недостачами і помилками. На помилках комуністи доброї якости виробляються на добрих тактиків і проводирів робітництва і фармерства.

Між нами в партії є ще деякі члени, що мало звертають уваги на дисципліну і на те, що кожний комуніст повинен бути чесним і примірним, а також і мало оцінюють ідею комунізму. А коли звернеться увагу такому товаришові, то в багатьох случаях почуєш відповідь: "Що ти мене будеш вчити!" Але тут, товариші, не в тім річ, що хтось когось вчив, а річ в тім, щоби ми всі вчились і звертали увагу на помилки один-другому і тим самим вироблялись на ідейних комуністів, щоб наша партія була дійсним авангардом пролетарської кляси.

Перше всего треба нам розуміти, що то є ідея. Пролетарську ідею ми мусимо цінити понад все, ми мусимо відсунути наше особисте життя, наші потреби на другий стерень. В комуніста має стояти на першому місці партія і ідея комунізму. Щоби наша партія і на далі росла і поширювала свою пропаганду і ідею на широкі працюючі маси, вона мусить бути примірною і дисциплінованою в очах тої-ж маси. А партію творять члени. Отож які члени, така й партія.

Кожний комуніст повинен знати, що то партійна дисципліна. Хто з партійних членів зломив дисципліну, не повинен знаходитися в партії. Візьмім, наприклад, компартію Радянських Республік, приглянимося яка в неї дисципліна. Хоч-би взяти справу з Троцьким. Буржуазна преса аж зі шкіри вилазила, так кричала і писала що дня. "Дивіться, вже Троцького викинули" і таке инше. Але тут нема нічого дивного для нас, комуністів. Ми знаємо, що Троцький причинився багато до визволу робітництва під час революції, знаємо і це, що він був одним з найбільших стратеґів воєнних і що він був дуже популярним в очах російського, а то і світового робітництва. Але коли він зломив партійну дисципліну, то партія не крила його не обороняла, але поступила так, як партійна дисципліна наказувала. Значить, в компартії нема привілеїв ні для кого. Робиш так, як партія вимагає, добре; не виконуєш партійних наказів, ідеш з партії. І тому компартія чим раз прибирає ширші маси в свої ряди.

Тому гартуймо наш мізок і серце — компартію. Шануймо і цінім високо ідею комунізму. Бо тільки тоді ми зможемо бути авангардом поневолених, коли ми зуміємо цінити і затримати товариську дисципліну, пролетарську дисципліну в наших рядах. Тільки тоді ми не спинимось, а будемо йти далі і далі вперед до наміченої мети, до комунізму.

К. Скиталець.

ЗВІТИ УКР. РОБ. ОРҐАНІЗАЦІЙ.

РІЧНИЙ ЗВІТ ТОВАРИСТВА "САМООБРАЗОВАННЯ" ПРИ Т.У.Р.-Ф.Д. В ТРЕЙЛ, Б. К.

Дня 5. січня ц. р. відбулися річні збори товариства "Самообразовання" в Трейл, на яких тов. орґанізатор здав звіт з своєї діяльности за 1924 рік. Звіт принято контрольною комісією. Учитель тов. А. Білецький здав звіт з цілого минулого року щодо ведення науки в робітничій школі. До школи учащало 8 дітей до II. кляси і 12 дорослих на науку анґл. мови. Тов. Білецький працював щиро в минулому році, працює й на далі. Зі звіту протоколярного секретаря виявилося, що протягом минулого року наше товариство відбуло 12 місячних зборів, 20 звичайних, 13 спеціяльних, 11 пропаґандових, 4 ювілейних, відсвятковано першомайське свято, відбуто збори протестаційні, 9 публичних і т. п. Відділ числить 18 членів, що платять свої членські владки і виконують свої обовязки. До заряду на біжучий рік зістали вибрані слідуючі товариші: А. Білецький, орґ.; П. Паращук, заст. орґ.; І. Дідух, касієр; І. Білецький, заст.; І. Федорків, прот. секр.; А. Олеськів, заст.; Н. Пішак, бібліотекар. Контрольна комісія: Г. Погрібний, Н. Сливчук. Господар салі Антон Білецький.

Фінансовий звіт:

Приходи:

Січень	$26.00
Лютий	50.00
Март	25.00
Квітень	21.00
Май	63.30
Червень	28.50
Липень	49.10
Серпень	23.50
Вересень	22.00
Жовтень	37.65
Листопад	20.05
Грудень	16.50
Разом	$382.95

Росходи:

Січень	$35.25
Лютий	23.50
Март	18.25
Квітень	22.60
Май	23.50
Червень	27.25
Липень	31.00
Серпень	17.60
Вересень	18.55
Жовтень	43.95
Листопад	16.50
Грудень	28.15
Разом	$301.10

Повторення:

Прихід	$382.95
Росхід	301.10
Остає в касі на 1925 рік	$ 81.85
Зі звороту коштів на V. З'їзд	37.40
Після обрахунку надвижки	1.59
Разом	$120.84

Вартість інвентаря в товаристві обчисляється на суму $267.06.

За загальні річні збори,

Н. Сливчук, секр.

РІЧНИЙ ЗВІТ ВІДДІЛУ Т.У.Р.-Ф.Д. В ЛЕТБРИДЖ, АЛТА.

Після звіту зарядів і ріжних комітетів, діяльність відділу за 1924 рік представляється так:

В протягу року вдбулося місячних зборів 8, квартальних 2, спеціяльних 8, засідань заряду 29, масових зібрань 5, один протестаційний мітінґ, 6 відчитів, 2 дебати, 5 дискусійних зібрань і 4 лекції. Спільне читання книжок, журналів і ґазет відбувалося через 3 місяці: квітень, май і червень. З мистецьких підприємств за минулий рік устроєно: звичайних концертів 4, святочних концертів 3, діточих 5, представлень 21, діточих представлень 3, звичайних забав 12, кошикових забав 2 і один пікнік. При У. Р.-Ф. Домі гуртуються такі товариства: відділ Т.У.Р.-Ф.Д., що числить 31 добре стоячих членів, відділ Секції Ж.-Р., в якому є поверх 20 членкинь, Діточа Школа, до котрої учащає поверх 35 дітей, Роб. Зап. Товариство, діточа мандолінова орхестра і Драмгурток.

Відділ передплачує робітничі часописи: "У.Р.В.", "У.Щ.В." і "Робітницю". На пресовий фонд робітничої преси зібрано $215.00.

Фінансовий звіт:

Приходи:

Перенесено з 1923 р.	$256.30
Січень	118.90
Лютий	434.20
Март	280.00
Квітень	160.10
Май	58.05
Червень	56.75
Липень	139.65
Серпень	288.40
Вересень	144.50
Жовтень	50.60
Листопад	77.25
Грудень	135.15
Разом	$2,199.85

Росходи:

Січень	$383.85
Лютий	289.30
Март	291.85
Квітень	186.90
Май	63.25
Червень	102.00
Липень	118.90
Серпень	316.85
Вересень	114.90
Жовтень	80.60
Листопад	48.60
Грудень	132.40
Разом	$2,129.50

Повторення:

Прихід	$2,199.85
Росхід	2,129.50
Остає в касі на 1925 р.	$ 70.35
Асекурації заплачено в 1924 р.	$167.50
Такси заплачено в 1924 р.	183.40
Маємо майна вартости	$5,500.00
Довгу перенесено з 1923 р.	$840.00
Збільшений довг в 1924 р. на	130.00
Остає ще довгу	$970.00

За контрольну комісію: Дм. Борденюк, Е. Максименко, Н. Пашківський.

До заряду на слідуючий рік увійшли слідуючі товариші: В. Лазарюк, голова; Л. Макаренко, орґанізатор; І. Портах, фін. секр.; І. Крицул, рек. секр.; Е. Максименко, касієр; контрольна комісія: М. Жовтяк, А. Жмурчик, В. Сопко. Ґардеробщик Л. Войнарович; бібліотекар Д. Бординюк; сценар Н. Боднарюк; буфетчик і господар Г. Рогожа.

За річні збори:

Г. Рогожа, голова. В. Сопко, секретар.

ТОВ. ФАРМЕРІ! ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ СВІЙ ЧАСОПИС!

Оцим закликаємо всіх українських фармерів до передплати нового, фармерського тижневого часопису

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ"

що почне виходити в другій половині місяця марта цего року у Вінніпегу.

ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ: НА РІК $2; НА ПІВРОКУ $1.

"Фармерське Життя" буде поміщувати цікаві вісти з фармерського, селянського й робітничого життя і орґанізаційного та просвітного руху у всіх країнах, новини про найважніші світові події, цікаві статті про всякі громадські справи, приступні наукові розвідки, дописи, поради й інформації для фармерів.

"Фармерське Життя" запросило до співробітництва визначних журналістів, аґрономів і кореспондентів в Канаді, Злучених Державах і Европі.

"Фармерське Життя" буде завжди змагати до того, щоби задовольнити своїх читачів-фармерів і бути їхнім щирим учителем, вірним порадником і надійним провідником.

Оказове число "Фармерського Життя" радо вишлеться безплатно на кожну подану адресу. Тому проситься всіх товаришів фармерів негайно присилати на нище подану адресу, списки імен і назвиск та почтові адреси усіх своїх знайомих, щоб можна було вислати їм оказове число. Проситься також всіх товаришів і прихильників збірати передплату для "Фармерського Життя" та посилати її а також всяку кореспонденцію, на адресу:

FARMER'S LIFE

UKRAINIAN LABOR TEMPLE,

COR. PRITCHARD & McGREGOR STS., — — — — — — — WINNIPEG, MAN., CANADA.

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

СТОВАРИШЕННЯ УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ ДІМ В ПРОВІНЦІЇ САСКЕЧЕВАНІ.

Оцим подається до відома всім Філіям і Відділам, членам й членкиням Стоваришення Український Робітничий Дім в провінції Саскечевані, що

дня 20. марта 1925 р., в 10-ій годині рано

відбудуться в Українськім Робітничім Домі, при вулиці Вікторія в Ріджайні

НАДЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СТОВАРИШЕННЯ УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ ДІМ

Головною ціллю зборів є:

1. Потвердити і приняти постанову усіх філій і відділів Стоваришення, відому як постанову Стов. У.Р.Д. ч. 2., для переведення всього майна, довгів і з'обовязань Стоваришення Український Робітничипй Дім на Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім.

2. Потвердити і приняти постанову Стоваришення ч. 3, уповноважуючу заряд Стоваришення перевести все майно, довги і з'обовязання Стоваришення Український Робітничий Дім на Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім і внести просьбу до провінціонального Лефтенанта-Ґовернора за дозволом на скасовання провінціонального чартеру Стоваришення Український Робітничий Дім.

Ріджайна, 15. лютого 1925.

За Екзекутивний Комітет
Стоваришення Український Робітничий Дім в Саскечевані

А. Денисюк, секретар.

МІСЦЕВІ ВІСТИ

Оцим повідомляється, що місячні збори відділу Робітничого Запомогового Товариства в Вінніпеґу відбудуться дня 1-го марта в Укр. Роб. Домі в 2-ій годині по полудни. Проситься всіх членів і членкинь прибути на ці збори і принести з собою свою членську книжку. Є багато важних справ і будуть звіти делеґатів з першої краєвої конвенції Р.З.Т.

Просимо всіх робітників і робітниць, які ще не є членами, а хочуть ними стати, щоб прибули на ці збори і вписалися в члени. Кожний робітник і робітниця повинні стати членами Робітничого Запомогового Товариства.

Заряд.

ДО ВІДДІЛІВ Т.У.Р.-Ф. ДІМ.

Оцим подається до відома відділам, що членські книжочки і стемплі будуть готові в найблищих днях і їх негайно розішлеться по всіх відділах.

За Ц.В.К. Т.У.Р.-Ф.Д.

Іван Пастух.

ПОВІДОМЛЕННЯ З МУС ДЖО, САСК.

Повідомляється всіх робітників і робітниць в Мус Джо, що при Відділі ТУРФДІМ відкрито школу анґлійської мови. Кожний робітник і робітниця повинні подбати про те, щоби навчитися по анґлійськи бодай писати і читати. Ми-ж бо не приїхали до цеї країни в гості, а до праці. Без анґлійської мови стрічаємося з труднощами на кожному кроці.

Наука відбувається два рази кожного тижня. Вписуватися до школи можна що вечера в Укр. Роб. Домі.

Шкільний Заряд.

ПОШУКУЮ свого краяна Николу Штогрина, з села Білокирничи, повіт Підгайці, Галичина. Має перебувати десь у Форт Виліям або у Вінніпеґу. Прошу ласкаво подати мені його адресу, бо маю важну справу для него.

Petro Hunczak,
P. O. Box 162,
(25) Waterloo, Ont.

МАЮ НА ПРОДАЖ фарму (¼ секції) на схід від Едмонтону недалеко Смоки Лейк. Фарма положена між українськими поселенцями, сім миль на полудне від Смоки Лейк а дві милі від Саскечеван Ривер на північ. Земля чорна і врожайна. Продам за $1,100 на легкі сплати. За інформаціями прошу писати до:

S. Lizogor
26) Aerial, Alta.

УВАГА! ВЕСТ ФОРТ! УВАГА!

В суботу, 28. лютого 1925 р. відограється нову драму в 3-ох актах Т. Левіцького **"ГРОШІ"** в Укр. Роб. Домі у Вест Форті.

Початок точно в год. 8.30 вечером.

Коли переїздите з одної місцевости до другої або переноситеся з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарчить подати тільки нову, але конше потрібно подати і стару Вашу адресу.

Кожний клясово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу ґазету

The WORKER

Офіціяльний орґан Комуністичної Партії Канади.

Передплата на рік виносить $2.00, на піврік $1.00.

Зашліть передплату таки ще нині!

Адреса:

THE WORKER,
Room 301, Tyrrell Bldg,
95 King St., East.
Toronto, Ont.